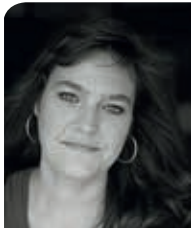

> NAGY-ANYÁK <

A minap Fanni lányomat furikáztam hazafelé. „Este vendégünk lesz” – mondtam. „Vica barátnőm jön.” „Miért a barátnőd, anya?” – kérdezte Fanni a hátsó ülésről. „Hát, nagyon régóta ismerem, sokat játszottunk régen, ma pedig sokat beszélgetünk. Szeretjük egymást.” Fanni kicsit elgondolkodott, majd azt mondta: „A Mami az én barátnőm.” Tudom, miről beszél. Mami otthona a titkok és huncutságok birodalma. Szentély, ahová immár nekem is csak engedéllyel van betekintésem, az unokák az igazi beavatottak.

Szöveg - Póta Réka / EGYRŐL A KETTŐRE

- ◆ Bár az elmúlt években magam is egyre gyakrabban hívom „Maminak”, valamikor csakis Anyu volt az édesanyám. Ez volt, és talán ez is maradt a legfőbb hivatása. Hiszen, amikor a lányaimat szereti, engem szeret, miattam olyan fontosak a számára. Rám néz néha, és azt mondja: „El sem hiszem, hogy anya vagy. Hogy már két lányod van. Két ilyen lányod!” És olyankor én sem nagyon hiszem, mert pont úgy néz rám újból, mint gyerekkoromban. Hányféle tekintet az övé... Az aggódó, mikor éjjelente paplanba gyömszőlve ziháltam a nyitott erkélyajtónál, ő virrasztott velem. S mikor a kórházba kísért, nemcsak az asztmás kisebbért szakadt meg a szíve, hanem a nagyobbéért is, aki otthon megint arra ébred, hogy a szomszéd néni vigyáz rá. A büszke – amikor felvettek a nyolcosztályos gimnáziumba, amikor érettségiztem, diplomáztam, csupa-csupa büszkeség áradt belőle. A szorongó, tanácstalan, amikor végigjárta velem a kamaszkor minden szülőknél tartogatott bugyrt: az elutasítást, a lázadást, aminek sokszor éppen az látta kárát, ami a legfontosabb volt számára: a saját gyermeke. Mikor az első lakásmat megvettem, együtt sikáltuk ki, rendeztük be. Elmentünk, és bevásároltunk minden szükséges holmit, ami egy háztartásban kell. Este volt, mire visszaértünk, lekísértem és elköszöntünk. Ki-ki ment immár a saját otthonába. Néztem utána az egyedül kullogó anyáknak és sírtam. Éveken át cipelte a szülői terheket, félelmeket, szorongásokat, felelősséget egyedül. Mégis elégedett az életével, nem bán semmit és nincs hiányérzete, mert „neki a jó Isten megadta a legfontosabbakat, minket és az unokákat, és még hivatásában is szép karriert futhatott”. Nem morog az öregség miatt, sem azért, hogy a fél életét társ nélkül élte le, sem azért, ha önző gyerek módjára a mai napig elvárják, hogy mindent mögéné helyezzen újra és újra. Ezzel azonban még nem fogytunk ki az ünneplendőkől. Ma már a gyermekeim szemén keresztül látok sok mindent. Például a másik Nagymamát. Akinek a hangja mélyen beleivódik a lányaim emlékeibe, mert soha nem fogy ki a szép dalokból, a talányos mondókákból. Nem fárad bele a folytonos mesélésbe, a pont-pont vesszőcske rajzokba, a közös játékbá. Végtelen türelemmel tanítgatja őket, szépen, precízen, derűsen. Épp úgy, ahogy segítséget is nyújt, mikor kérem.

Kép - Profimedia - Red Dot

Sohasem összeszorított foggal vagy áldozati szerepben tetszelegve. Soha nem tanácsokat osztogatva, kritizálva, okoskodva. Olyan Anyós és Nagymama – tessék jól figyelni –, aki mielőtt bármit adna vagy engedne a gyerekeimnek, egyeztet velem. Aki először is világra hozott egy öt kiló nyolcvan dekás óriásbébit, azután fölnevelte, hogy a párom lehessen jóban-rosszban. Soha nem érezte úgy, hogy elraboltam a fiát, boldog volt, ha együtt voltunk, és szomorú, ha összevesztünk. Aki, bár a hagyományos konyha megrögzött követője volt, amikor megszülettem az első unokáját, literszám hordta nekem a rizstejből készített madártej, mert az én ételallergiámat és járulékos nyavalyáimat kezdettől számon tartotta. Megtanult reformsüteményeket és mentes finomságokat készíteni, és hordta őket hozzánk szorgosan a gyermekágy idején a Papával. Mindennek tetejébe a Mami és a Mama jóban vannak. Sokszor együtt vigyáznak az unokákra, szilveszterkor gyerekházibulit szerveznek, mi pedig kime-nőt kapunk. Vasárnaponként, mikor egyikük meghívja magához a családot, nem felejt el a másik nagymamát sem elhívni. Ünnepekkor nem kell hosszú és kínos vitákba bonyolódunk, hogy kinek az anyjához megyünk előbb, mert itt vagy ott, együtt ülünk az asztalhoz. Lehet irigykedni. Vagy – és ez édesanyaként immár komoly kihívás nekem – követni a példát! ◆

ÚJRA GR2!

Három cégvezető,
aki bizonyítja,
hogy vállalkozása
képes fejlődni!

A legnagyobb tanácsadó cégek
legjobb ötletei, hogy vállalkozása
sikeresebb lehessen!

TREND OFM 94.2
GAZDASÁGI REALITY MŰSOR

KAIZEN™
INSTITUTE

Szakmai partner:

CIB BANK
VALÓDI LEHETŐSÉGEK

Deloitte.

KPMG

pwc

Hertz

FIVOSZ
Fizetési Módszerek
Országos Szövetsége

GR2 - március 29-től,
minden kedden
a 16:30-as hírek után!

www.gr2.hu